

РЕШЕНИЕ

№ 763

гр. Варна, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мая Недкова

Членове: Константин Д. Иванов
мл.с. Ивалена Орл. Димитрова

при участието на секретаря Петя П. Петрова
като разглежда докладваното от мл.с. Ивалена Орл. Димитрова Въззивно гражданско дело № 20223100500448 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по подадена въззивна жалба вх. № 52974/21.12.2021 г. от „К.Г“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. К.Н.“ № 2, вх. А, чрез адв. Д. Т., срещу Решение № 1923/03.12.2021 г., постановено по гр. д. № 8400/2021 г. по описа на РС – Варна, IX състав, в частта, с която е прието за установено, на основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК вр. чл. 59, ал. 1 от ЗЗД, в отношенията между страните, че ответникът „К.Г“ ЕООД, ЕИК *****, дължи на ищеца Община Варна, Булстат 000093442, представлявана от кмета Иван Портних, с адрес: гр. Варна, бул. "Осми Приморски полк" № 43, сумата в размер от 342,74 лева, представляваща обезщетение за предоставена от ищеца на ответника без правно основание услуга сметоизвозване за разполагане от страна на ответника на маси и столове върху общинска земя пред кафе-бар, находящ се в гр. Варна, ул. „К.Н.“ № 2А, за периода от 01.01.2020 г. до 31.08.2020 г., с изключение на периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на депозиране на заявлението по чл. 417 от ГПК в съда – 03.02.2021 г., до окончателното погасяване на задължението, за която сума е издадена по реда на чл. 417 от ГПК заповед за незабавно изпълнение на парично задължение № 260965/04.02.2021 г. по ч. гр. д. № 1669/2021 г. по описа за на РС - Варна, IX състав.

Жалбоподателят навежда доводи за недопустимост на атакувания съдебен акт, тъй като счита, че първоинстанционният съд се е произнесъл по непредявен иск – иск за обезщетение за предоставена без правно основание услуга сметоизвозване. Отделно застъпва становище, че решението е неправилно и необосновано. Заявява, че ищецът не е установил по безспорен начин кой е собственик на процесното място, кой и каква площ ползва и за какъв период от време, недоказан остава и размерът на обедняване на ищеца, респ. обогатяване на ответника. Счита, че съдът неправилно е разпределил доказателствената тежест с оглед уточнението на иска в съдебно заседание и неправилно дадена правна квалификация; не е обсъдил направените възражения и оспорвания от страна на ответника, сега жалбоподател, както и не е изложил мотиви относно наличието на

предпоставките на чл. 59 от ЗЗД.

Настоява за отмяна на атакувания съдебен акт в обжалваната част и претендира разноски за две инстанции.

В законоустановения срок Община Варна, чрез гл. юрисконсулт В. М., депозира писмен отговор, в който счита жалбата за неоснователна и настоява за потвърждаване на първоинстанционното решение в обжалваната част. Претендита юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание въззивната страна „К.Г.“ ЕООД, редовно призована, се представлява от адв. Д. Т.. Прави уточнение, че иска не отмяна в обжалваната част, а обезсилване на първоинстанционното решение на посочените във въззивната жалба основания.

В съдебно заседание въззиваемата страна Община Варна, редовно призована, се представлява от гл. юрисконсулт В. М.. Оспорва въззивната жалба, поддържа отговора.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

Първоинстанционното производство е образувано по предявени от Община Варна срещу „К.Г.“ ЕООД обективно кумулативно съединени положителни установителни искове с правна квалификация чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. чл. 59, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, за приемане за установено в отношенията между страните със сила на пресъдено нещо, че ответникът дължи на ищеца сумите, както следва: сумата от 342,74 лева, представляваща обезщетение за цена на услуга сметоизвозване за разполагане на маси и столове върху общинска земя пред кафе-бар, находящ се в гр. Варна, ул. „К.Н.“ № 2 А, от ответника за периода от 01.01.2020 г. до 31.08.2020 г., с изключение на периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г., и сумата от 12,68 лева – мораторна лихва, начислена върху обезщетението от 342,74 лева за периода от 01.02.2020 г. до 13.10.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на депозиране на заявлението по чл. 417 от ГПК в съда – 03.02.2021 г., до окончателното погасяване на задължението, за които суми е издадена по реда на чл. 417 от ГПК заповед за незабавно изпълнение на парично задължение № 260965/ 04.02.2021 г. по ч. гр. д. № 1669 по описа за 2021 г. на РС - Варна, IX състав.

В исковата молба се сочи, че правният интерес на ищеца от предявяване на иск по чл. 422 от ГПК се основава на направеното от ответника възражение срещу издадената заповед за изпълнение по реда на чл. 417 ГПК за горните вземания. Излага се, че ответникът е поставил свои маси и столове върху общински терен пред кафе-бар, находящ се в гр. Варна, ул. „К.Н.“ № 2 А, за осъществяване на търговска дейност, без да му е издадено разрешение за право на разполагане върху общинска земя. Твърди се, че общинската земя се ползва в периода от 01.01.2020 г. до 31.08.2020 г., като през този период на ответника е предоставяна и услуга сметоизвозване за преместваем обект, отново без да е учредена договорна връзка между страните, като дължимата цена за услугата е 0,02 лева на кв. м на ден съгласно Решение № 548-6 на Общински съвет – Варна, Протокол № 17/25.10.2000 г. и Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Варна. Поддържа се, че ползваният през периода м. 01.2020 г. – м. 03.2020 г. общински терен е 92 кв. м; през м. 05.2020 г. – 37 кв. м.; през м. 06.2020 г. – 104 кв. м.; през периода м. 07.2020 г. – м. 08.2020 г. – 108,50 кв. м. Излага се, че съгласно Решение № 202-1 на Общински съвет – Варна, Протокол № 5 от 16.04.2020 г., за периода на извънредното положение (13.03.2020 г. – 13.05.2020 г.) не е начислявана цена за услуга сметоизвозване. Твърди се, че общо за процесния период претенцията на ищеца възлиза на 342,74 лева, като сумата се претендира под формата на обезщетение. Поддържа се, че длъжникът дължи и обезщетение за забава, считано от 01.02.2020 г., като общият претендиран размер на законната лихва за периода от 01.02.2020 г. до 13.10.2020 г. възлиза на 12,68 лева.

Сочи се, че въпреки направените опити за извънсъдебно уреждане на отношенията, ответникът и към настоящия момент продължава без правно основание да ползва общинската територия, респективно услугата сметоизвозване, и да не заплаща цената на

последната.

Настоява се исковеите да бъдат уважени. Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 от ГПК ответната страна „К.Г“ ЕООД не е депозирала писмен отговор.

В съдебно заседание ищецът Община Варна, чрез пълномощника си заявява, че претендира обезщетение въз основа на предоставена услуга сметоизвозване без правно основание, доколкото ответникът няма разрешение за разполагане на маси и столове върху общинска земя.

Настоящият съдебен състав, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С Разпореждане № 264541/04.02.2022 г. по гр.д. №1669/2021 по описа на РС – Варна, IX състав, съдът е разпоредил да се издаде Заповед № 260965/04.02.2021 г. за незабавно изпълнение на парични задължения по реда на чл. 417, т. 2 ГПК, с която съдът разпорежда длъжникът „К.Г“ ЕООД, ЕИК *****, да заплати на кредитора Община Варна, Булстат 000093442, сумата от 342,74 лева, представляваща обезщетение за предоставяне на услуга сметоизвозване за разполагане на маси и столове пред кафе-бар, върху общинска земя, находяща се на ул. „К.Н.“ № 2 А, без правно основание за периода от 01.02.2020 г. до 31.08.2020 г., сумата от 12,68 лева, представляваща мораторна лихва върху обезщетението, изчислена върху периода от 01.02.2020 г. до 13.10.2020 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 03.02.2021 г., до окончателното изплащане на задължението, както и направените съдебно-деловодни разноси.

Въз основа на горната заповед е издаден Изпълнителен лист № 261022/ 04.02.2021 г.

Срещу издадената заповед, длъжникът е депозирал възражение с вх. № 282427/08.04.2021 г. в рамките на срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК.

В едномесечния срок е депозирал искът по чл. 422 от Община Варна за установяване дължимостта на предявените суми.

С Акт № 1479 от 21.12.1999 г. на Министерството на регионалното развитие и благоустройството на РБ и Общинска администрация – Варна, площад „Съединение“ в район 18, кв. 704 на гр. Варна, с граници: бул. „Осми Приморски полк“, бул. „Цар Освободител“ и ул. „Иван Аксаков“, е актуван като публична общинска собственост (л. 49).

Видно от справка от АГКК, ул. „К.Н.“ № 2 А граничи с пл. „Съединение“ (л. 50).

От Протокол № 5 от заседание на Общински съвет – Варна, проведено на 16.04.2020 г. е видно, че във връзка с чл. 6б от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, за срока на въведеното извънредно положение Общински съвет – Варна, освобождава от заплащане на такси, наеми и цени на услуги, в това число и цена на услугата сметоизвозване, обектите, които попадат в обхвата на заповедта на Министъра на здравеопазването (л. 42).

Видно от Констативен протокол № 0000013383 от 13.01.2020 г. (л. 17), съставен от служители на Дирекция „Обществен ред и контрол“ при Община Варна, Район „Приморски“, при извършена проверка на маси пред кафе-бар с адрес на обекта: гр. Варна, ул. „К.Н.“ № 2 А, експлоатиран от фирма „Колидж груп“ ЕООД, е установено, че на общинска земя пред кафе-бара е ситуирана стъклена конструкция с площ от 92 кв. м, на която са разположени маси и столове за търговия на открито. Констатира се, че за обекта липсва и не се представя разрешение за търговия на открито за заетия общински терен. Отразено е, че протоколът е съставен в присъствието на лицето С.В. (без посочване на качеството му); същият е подписал протокола и се е задължил да го предаде на управителя на дружеството.

С констативни протоколи №№ 0000013481 от 07.02.2020 г. (л. 16) и 0000013525 от

04.03.2020 г. (л. 15), съставени от служители на Дирекция „Обществен ред и контрол“ при Община Варна, Район „Приморски“, се установяват факти, идентични на тези, отразени в протокола от 13.01.2020 г., като протоколите са подписани от лицето С.В., с отбелязване, че е служител на търговското дружество и ще предаде протоколите на управителя.

В Констативен протокол № ***** от 08.04.2020 г. (л. 14) отново са отразени факти, идентични на установените с предишните три протокола, като протоколът е съставен и подписан само от двама служители на Дирекция „Обществен ред и контрол“ при Община Варна, Район „Приморски“, без присъствието на трето лице.

Видно от Констативен протокол № 0000013771 от 15.05.2020 г. (л. 13), съставен от служители на Дирекция „Обществен ред и контрол“ при Община Варна, Район „Приморски“, при извършена проверка на маси пред кафе-бар с адрес на обекта: гр. Варна, ул. „К.Н.“ № 2 А, експлоатиран от фирма „Колидж груп“ ЕООД, е установено, че във връзка с предприетите противоепидемични мерки срещу COVID-19 и новите разпоредби, е спазено отстоянието от 1,50 м между масите и столовете за търговия на открито. При проверката е установено, че заетата площ от маси и столове за търговия на открито е 37 кв. м. Протоколът е съставен в присъствието на управителя на дружеството П.Х., който го е подписал. Отражено е, че г-н Хараланов е поканен да подаде молба за ползване на установената площ в район „Приморски“.

С Констативен протокол № 0000013838 от 23.06.2020 г. (л. 12), съставен от служители на Дирекция „Обществен ред и контрол“ при Община Варна, Район „Приморски“, отново е установено, че пред процесния кафе-бар, експлоатиран от фирма „Колидж груп“ ЕООД, е ситуирана стъклена конструкция с площ от 92 кв. м, на която са разположени маси и столове за търговия на открито, като пред нея са поставени допълнително 8 бр. маси с обща площ от 12 кв. м и към момента на проверката заетият терен от маси и столове за търговия на открито е 104 кв. м. Отражено е, че протоколът е съставен в присъствието на Н.К. – ст. инспектор „Контрол строителство“, и С.В. – служител на дружеството; същите са подписали протокола, като последният се е задължил да го предаде на управителя на дружеството.

С Констативен протокол № 0000013889 от 08.07.2020 г. (л. 11), съставен от служители на Дирекция „Обществен ред и контрол“ при Община Варна, Район „Приморски“, отново е установено, че пред процесния кафе-бар, експлоатиран от фирма „Колидж груп“ ЕООД, е ситуирана стъклена конструкция с площ от 92 кв. м, на която са разположени маси и столове за търговия на открито, като пред нея са поставени допълнително 11 бр. маси с обща площ от 16,50 кв. м и към момента на проверката заетият терен от маси и столове за търговия на открито е 108,50 кв. м. Отражено е, че протоколът е съставен в присъствието на И.П. – служител на дружеството; същият е подписал протокола и се е задължил да го предаде на управителя на дружеството.

С Констативен протокол № 0000014605 от 06.08.2020 г. (л. 10) са установяват обстоятелства, идентични на тези, обективирани в протокола от 08.07.2020 г. Отражено е, че протоколът е съставен в присъствието на П.П. – служител на дружеството; същият е подписал протокола и се е задължил да го предаде на управителя на дружеството.

Видно от гръб на Покана за доброволно плащане рег. № АУ050956ПР_002ПР от 03.09.2020 г. от Район „Приморски“ – Община Варна, до „К.Г“ ЕООД за заплащане на сумата от 342,74 лева, представляваща обезщетение за цена на услугата сметоизвозване за ползване на общински терен, находящ се на ул. „К.Н.“ № 2 А, за разполагане на временен обект по чл. 56 ЗУТ (маси пред кафе-бар) за търговска дейност на открито за периода от 01.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 14.05.2020 г. до 31.08.2020 г., същата е върната като непотърсена от получателя (л. 18).

От Уведомление от Район „Приморски“ – Община Варна до П.С.Х., управител на „К.Г“ ЕООД, е видно, че същият е уведомен, че може да получи Покана за доброволно плащане рег. № АУ050956ПР_002ПР/03.09.2020 г. в сградата на Район „Приморски“ в 14-

дневен срок от залепване на Уведомлението. Отражено е, че Уведомлението е залепено на таблото за обявления в сградата на Район „Приморски“, на търговския обект, на адреса на управление на фирмата и е качено на сайта на Район „Приморски“ на 29.09.2020 г. и ще бъде свалено на 12.10.2020 г., като в случай на неявяване за получаване на поканата в указания срок, същата ще се счита за редовно връчена съгласно чл. 47, ал. 5 от ГПК (л. 20).

В Счетоводно извлечение от сметка № 411 „Вземания от клиенти в страната“ на Район „Приморски“ – Община Варна, с рег. № ФСД20001291ПР от 15.10.2020 г. (л. 6) са отразени следните задължения на „К.Г“ ЕООД за дължимо обезщетение за цена на услуга сметоизвозване за разполагане на маси и столове върху общинска земя пред кафе-бар, находящ се на ул. „К.Н.“ № 2 А, без издадено разрешение за преместваем обект на търговия на основание чл. 52, ал. 2 от НРППО по чл. 56 от ЗУТ:

- 57,04 лева – главница, дължима за периода от 01.01.2020 г. до 31.01.2020 г., и мораторна лихва от 4,03 лева, начислена за периода от 01.02.2020 г. до 13.10.2020 г.;

- 53,36 лева – главница, дължима за периода от 01.02.2020 г. до 29.02.2020 г., и мораторна лихва от 3,48 лева, начислена за периода от 01.03.2020 г. до 13.10.2020 г.;

- 22,08 лева – главница, дължима за периода от 01.03.2020 г. до 31.03.2020 г., и мораторна лихва от 0,77 лева, начислена за периода от 01.04.2020 г. до 13.10.2020 г.;

- 13,32 лева – главница, дължима за периода от 01.05.2020 г. до 31.05.2020 г., и мораторна лихва от 0,46 лева, начислена за периода от 01.06.2020 г. до 13.10.2020 г.;

- 62,40 лева – главница, дължима за периода от 01.06.2020 г. до 30.06.2020 г., и мораторна лихва от 1,80 лева, начислена за периода от 01.07.2020 г. до 13.10.2020 г.;

- 67,27 лева – главница, дължима за периода от 01.07.2020 г. до 31.07.2020 г., и мораторна лихва от 1,36 лева, начислена за периода от 01.08.2020 г. до 13.10.2020 г.;

- 67,27 лева – главница, дължима за периода от 01.08.2020 г. до 31.08.2020 г., и мораторна лихва от 0,78 лева, начислена за периода от 01.09.2020 г. до 13.10.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 269 от ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Въззивният съд е обвързан от наведените във въззивната жалба доводи за неправилност на първоинстанционното решение – арг. чл. 269, изр. 2 ГПК, поради което следва да се произнесе само в пределите на релевираните такива.

По отношение на възражението, че решението е недопустимо, тъй като съдът се е произнесъл по непредявен иск, настоящият съдебен състав намира същото за неоснователно. Видно от подаденото заявление вх. № 268577/03.02.2021 г. по гр. д. № 1669/2021 г. по описа на РС-Варна за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК, същото е за заплащане на сумата от общо 355,42 лева, от които 342,74 лева – главница по дължимо обезщетение за цена на услуга сметоизвозване за разполагане на маси и столове върху общинска територия пред кафе-бар, находящ се в гр. Варна, ул. „К.Н.“ № 2 А, от ответника за периода от 01.01.2020 г. до 31.08.2020 г., с изключение на периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г., и 12,68 лева – мораторна лихва върху горната главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното изплащане на задължението. Същата претенция е формулирана и в петитума на исковата молба вх. № 13783/11.06.2021 г. по гр. д. № 8400/2021 г. по описа на РС-Варна, IX състав и е поддържана в съдебно заседание; като ответникът е имал процесуалната възможност да оспори първоинстанционния доклад, но видно от протокол № 3255 от проведеното на 08.11.2021 г. ОСЗ, е приел доклада без възражения. По така предявения иск се е произнесъл

и първоинстанционният съд.

Спорният въпрос пред настоящата инстанция е дали са предпоставките на чл. 59 от ЗЗД за присъждане на горното обезщетение.

Съставът на иска с правно основание чл. 59 ЗЗД включва следните кумулативно дадени предпоставки: обедняване на едно лице (намаляване на имуществото на ищеца), обогатяване на друго (увеличаване имуществото на ответника), наличие на връзка между обогатяването и обедняването - обедняването на ищеца и обогатяването на ответника да произтичат от един общ факт или от обща група факти или фактът на обедняването да поражда като свое следствие обогатяването, липса на валидно основание за това имуществено разместване в отношенията между страните и липса на друг ред за защита на ищеца. Съгласно установената съдебна практика (т. 1 от ППВС №1/28.05.1979 г., Решение № 267 от 20.01.2014 г., постановено по гр. д. № 13/2013 г., ВКС, III ГО, Решение № 252 от 23.01.2015 г., постановено по гр. д. № 2858/2014 г. на ВКС, III ГО и др.) неоснователно обогатяване се реализира не само в случаите, когато имуществено на едно лице е увеличено без основание за сметка на обедняването на друго лице, като увеличаването и обедняването произтичат от един или няколко общи факти, но и в случаите когато едно лице неоснователно си спестява за сметка на друго разходи, които са били необходими и е трябвало да бъдат извършени.

В настоящия случай по делото е безспорно установено, че между страните по спора през процесния период не са съществували облигационни отношения във връзка с ползваната търговска площ пред кафе-бара, находящ се в гр. Варна, ул. „К.Н.“ № 2 А. Община Варна надлежно се легитимира като собственик на територията, върху която е разположен временният търговски обект, като площта, заемана от последния е установена с представените по делото констативни протоколи №№ 0000013383/ 13.01.2020 г., 0000013481/07.02.2020 г., 0000013525/04.03.2020 г., *****/08.04.2020 г., 0000013771/15.05.2020 г., 0000013838/23.06.2020 г., 0000013889/08.07.2020 г. и 0000014605/ 06.08.2020 г., неоспорени своевременно от ответника. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 7 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, общинският съвет определя размера на местните такси. С общодостъпното на официалния уебсайт на Община Варна Приложение № 2 към Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Варна, таксата за услугата сметоизвозване за временни обекти, разположени върху терени общинска собственост по чл. 56 от ЗУТ, е определена на 0,02 лв./кв.м на ден. Като дължим по Закона за местното самоуправление и местната администрация, разходът за сметоизвозване е необходим и е трябвало да бъде извършен от ответника. Спестяването му е довело до обогатяване на ответника за сметка на обедняване на ищеца. Не се установи между ищеца и ответника да съществуват други отношения, които да имат за последица разместването на имуществени блага помежду им, поради което ищецът не разполага с друг иск, с който да претендира процесната сума. Фактическият състав на чл. 59 ЗЗД е осъществен. Съгласно разглежданата правна норма, всеки, който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването.

Горният спестен разход, съобразно представените по делото констативни протоколи, определената от Общински съвет – Варна, такса, и Протокол № 5 от заседание на Общински съвет – Варна, проведено на 16.04.2020 г., възлиза на сумата от 342,74 лева, на колкото е определена и главницата на дължимото от „К.Г.“ ЕООД обезщетение в Счетоводно извлечение от сметка № 411 „Вземания от клиенти в страната“ на Район „Приморски“ – Община Варна, с рег. № ФСД20001291ПР от 15.10.2020 г.

По изложените съображения, съдът намира, че „К.Г.“ ЕООД дължи на Община Варна сумата в размер от 342,74 лева, представляваща обезщетение за цена на услуга сметоизвозване за разполагане от страна на ответника на маси и столове върху общинска земя пред кафе-бар, находящ се в гр. Варна, ул. „К.Н.“ № 2А, за периода от 01.01.2020 г. до 31.08.2020 г., с изключение на периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на депозиране на заявлението по чл. 417 от ГПК в

съда – 03.02.2021 г., до окончателното погасяване на задължението, за която сума е издадена по реда на чл. 417 от ГПК заповед за незабавно изпълнение на парично задължение № 260965/04.02.2021 г. по ч. гр. д. № 1669/2021 г. по описа за на РС - Варна, IX състав.

Въззивната жалба се явява неоснователна, като първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено в обжалваната част, както и в частта за разноските.

Относно съдебно-деловодните разноси пред настоящата инстанция:

При този изход от спора, съдебно-деловодни разноси за защита по неоснователна въззивна жалба, се следват на Община Варна, чийто процесуален представител претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, съдът определя същото в размер на 100 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1923/03.12.2021 г., постановено по гр. д. № 8400/2021 г. по описа на РС – Варна, IX състав, в частта, с която е прието за установено, на основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. чл. 59, ал. 1 от ЗЗД, в отношенията между страните, че „К.Г“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. К.Н.“ № 2, вх. А, дължи на Община Варна, Булстат 000093442, представлявана от кмета Иван Портних, с адрес: гр. Варна, бул. "Осми Приморски полк" № 43, сумата в размер от 342,74 лева, представляваща обезщетение за предоставена от ищеца на ответника без правно основание услуга сметоизвозване за разполагане от страна на ответника на маси и столове върху общинска земя пред кафе-бар, находящ се в гр. Варна, ул. „К.Н.“ № 2А, за периода от 01.01.2020 г. до 31.08.2020 г., с изключение на периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на депозиране на заявлението по чл. 417 от ГПК в съда – 03.02.2021 г., до окончателното погасяване на задължението, за която сума е издадена по реда на чл. 417 от ГПК заповед за незабавно изпълнение на парично задължение № 260965/04.02.2021 г. по ч. гр. д. № 1669/2021 г. по описа за на РС - Варна, IX състав.

В останалата си част Решение № 1923/03.12.2021 г., постановено по гр. д. № 8400/2021 г. по описа на РС – Варна, IX състав, като необжалвано, е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА „К.Г“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. К.Н.“ № 2, вх. А, да заплати на Община Варна, Булстат 000093442, с адрес: гр. Варна, бул. "Осми Приморски полк" № 43, сумата от 100,00 лева (Сто лева), представляваща сторени във въззивното производство съдебно-деловодни разноси, включващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____